

Alarpare, person fr. Alarps
egendom, Blidsbergs su. Redvägs
hd. Årsv. l.

àharpara subst. m. (Stenstorp)

Sing. ob. f. — " , b. f. — n, you — ar
Pl. " " — ara, " " — ara, " — s

Et. de va àh arpara ve-gör ka.

de söt en àh arpara framföra mak.
àh arparas grö hado-la-nto vof sa vatar

J. W. Bengtström 1904-05
UL. MA 109:233b.